

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200426
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6614200426.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Alexandra Mojša Janky, v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému E. O., narodenému XX.XX.XXXX, bytom X. nad A. 7, P., občanovi SR, do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 136,61 Eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/82/2016-130 zo dňa 29. 06. 2016 v spojení s dopĺňacím rozhodnutím zo dňa 11.12.2017, č.k. 7C/82/2016-171, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobkyni uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,45 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie 136,61 Eur s prísl. zastavil (prvý výrok). Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,45 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (druhý výrok). Okresný Lučenec vrátil žalobkyni pomernú časť zaplateného súdneho poplatku prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. vo výške 9,80 Eur (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že právny predchodca žalobkyne podal na súd prvej inštancie dňa 15.01.2014 žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 136,61 Eur s prísl. Po začatí konania prešli na základe zmlúv o postúpení pohľadávok všetky práva a povinnosti z nich vrátane pohľadávky voči žalovanému na žalobkyňu, preto súd prvej inštancie uznesením č.k. 6Ro/8/2014-54 zo dňa 16.04.2016 rozhodol o zmene účastníka konania, predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.07.2014. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 20.06.2015, doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.06.2016, vzala žalobu v celom rozsahu späť. Nakoľko žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, súd prvej inštancie v zmysle § 96 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „OSP“) konanie zastavil.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že právny zástupca žalobkyne svojím písomným podaním zo dňa 20.06.2016 sa vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka s tým, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov a Ústavného súdu Slovenskej republiky: Krajský súd v Banskej Bystrici č.k. 17Co/91/2012, Krajský súd v Nitre č.k. 6Co/216/2012, Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze II. ÚS 78/03, Krajský súd v Prešove č.k. 13Co/36/2012, ako aj rozhodnutia rôznych senátov viacerých krajských súdov, ktoré potvrdili argumentáciu o neúčelnosti trov konania vedľajšieho účastníka z roku 2011 a 2012, uvádzanú argumentáciu však podľa súdu prvej inštancie nepotvrdzujú súdne rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/435/2012, Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/356/2012, Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4Co/346/2012, Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/627/2012, Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/313/2012 a Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/371/2012. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s týmto názorom žalobkyne a rozhodol v zmysle aktuálnejšej ustálenej súdnej praxe s poukazom na súdne rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/255/2015 zo dňa 31.03.2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/5/2015 zo dňa 11.02.2015 a Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/118/2015 zo dňa 30.03.2015 s ktorým sa stotožňuje. Súd prvej inštancie poukázal na závery týchto rozhodnutí, že vzhľadom na to, že sa jednalo o spotrebiteľský spor, kde oprávnenie vedľajšieho účastníka vyplýva z § 93 ods. 4 OSP podľa ktorého má rovnaké práva a povinnosti ako účastník v dôsledku čoho má právo na právnu pomoc. Súčasťou práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. Podľa súdu prvej inštancie trovy vedľajšieho účastníka boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03). Vedľajším účastníkom po dôvodne vznesenej obrane v prospech spotrebiteľa ako aj po dôvodnému vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, došlo zo strany žalobkyne k späťvzatiu žaloby. Preto súd prvej inštancie zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v súlade s § 146 ods. 2 OSP, s poukazom na to, že žalobkyňa zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslił trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 13a ods. 2, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 59,45 Eur za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava, vyjadrenie vo veci samej, t.j. 2 x 16,60 Eur plus 2 x režijný paušál po 8,58 Eur a 20% DPH, a za jeden úkon právnej služby vo výške 50% úkonu - za vyjadrenie na nemeritórne odvolanie, t.j. 8,30 Eur plus režijný paušál vo výške 8,04 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia sú 59,45 Eur, ktoré je žalobkyňa v súlade s § 146 ods. 2 OSP povinná zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka. Nakoľko k späťvzatiu žaloby žalobkyňou došlo ešte pred prvým pojednávaním, súd prvej inštancie rozhodol tak, že zaplatený súdny poplatok zo žaloby vráti žalobkyňi krátený v zmysle § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch, v sume 9,80 Eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.

4. Okresný súd Lučenec dopĺňacím rozsudkom zo dňa 11.12.2017 č. k. 7C/82/2016-171 rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že uznesením č.k. 7C/82/2016-130 zo dňa 29.06.2016 rozhodol vo veci žalobkyne tak, že konanie o zastavenie 136,61 Eur s prísl. zastavil. Žalobkyňi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Nakoľko opomenul rozhodnúť v časti trov konania, rozhodoval na základe dopĺňacieho rozsudku o trovách konania. O trovách konania teda rozhodol v súlade s § 257 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Žalobkyňa bez uvedenia dôvodu vzala žalobu voči žalovanému späť. Pokiaľ dôjde k zastaveniu konania je strana sporu, ktorá zastavenie spôsobila v zmysle 256 ods. 1 CSP povinná nahradiť trovy konania. Nakoľko však žalovanému v konaní žiadne trovy konania voči žalobkyňi nevznikli, rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania v súlade s § 257 CSP, nakoľko by bolo nadbytočné rozhodovanie o trovách konania žalovaného voči žalobkyňi.

5. Proti uzneseniu okresného súdu do výroku o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Okresný súd podľa nej vec nesprávne právne posúdil. V prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva; poukázala na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 MCdo 15/2014 zo dňa 14.03.2015 a sp. zn. 6 MCdo 5/2013 zo dňa 19.03.2014. Podania vedľajšieho účastníka označila za nadbytočne sa opakujúce, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Združenie na ochranu spotrebiteľa má byť zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských

veciach. Združenie vstupuje do množstva konaní, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a jeho vstup je motivovaný ziskom finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 bol vyslovený právny názor, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené. Uplatnila si trovy odvolacieho konania.

6. Pôvodný vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie okresného súdu v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Vstup občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj primárny účel, a teda ochranu práv žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje objektívne účelné. Pôvodný vedľajší účastník poukázal tak na zjavnú príčinnú súvislosť podaného písomného podania a následného späťvzatia žaloby žalobkyňou, pretože v prípade, že by Združenie HOOS písomné podanie v merite nepodal, žalobkyňa by žalobu späť nevzala. Zdanlivá rutinnosť podaní Združenia HOOS vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Pôvodný vedľajší účastník poukázal aj to, že účelnosť trov právneho zastúpenia Združenia ustálil aj Najvyšší súd vo svojom uznesení 8Cdo 176/2015 zo dňa 14.10.2015. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu.

7. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania pôvodného vedľajšieho účastníka, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Zo obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 15. 01. 2014 domáhala od žalovaného zaplata sumy 136,61 Eur s príslušenstvom z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke. Dňa 27. 08. 2014 súd prvej inštancie uznesením pripustil do konania vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 na strane žalovaného (č. I. 62 spisu). Predmetné rozhodnutie o pripustení vedľajšieho účastníka bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/1405/2014-88 zo dňa 29. 02. 2016. Súd prvej inštancie ďalej o žalobe žalobkyne rozhodol uznesením č. k. 7C/82/2016-130 zo dňa 29. 06. 2016 tak, že konanie o zaplata 136,61 Eur s prísl. zastavil (prvý výrok), žalobkyni uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,45 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (druhý výrok) a Okresný Lučenec vrátil žalobkyni pomernú časť zaplata súdneho poplatku prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. vo výške 9,80 Eur (tretí výrok). Voči druhému výroku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

9. Žalobkyňa v podanom odvolaní namieta priznanie náhrady trov konania pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

10. Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý obsahovo neprevzal inštitút vedľajšieho účastníka ako bol upravený v Občianskom súdnom poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Napriek uvedenému odvolací súd vychádza z právneho názoru, že podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (t.j. vrátane právneho účinku doručenia oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorým vzniklo vedľajšie účastníctvo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016). Pre účely ďalšieho (v tomto prípade odvolacieho) konania tak zostali zachované všetky procesné úkony vykonané vedľajším účastníkom na strane žalovaného ako aj procesné nároky, ktoré mu v konaní vznikli (predovšetkým nárok na náhradu trov konania). Nakoľko s účinnosťou od 01.07.2016 vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, ktorý pri riešení problematiky intervencie (doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva) prikrčil k jej komplexnej zmene, pretože podľa novej právnej úpravy intervenient je výlučne ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobkyni alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku sporu (§ 81 CSP). S účinnosťou od 01.07.2016 nedochádza k automatickej transformácii bývalého vedľajšieho účastníka na žiadny iný subjekt a podmienky

intervencie v prejednávanom spore splnené neboli (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/55/2014 zo dňa 29.09.2016). V odvolacom konaní preto odvolací súd s pôvodným vedľajším účastníkom nemohol pokračovať v konaní, na druhej strane však bol povinný rozhodnúť o odvolaní žalobkyne pokiaľ ide o výrok napadnutého uznesenia o priznaní nároku na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi (z týchto dôvodov uviedol odvolací súd v záhlaví tohto rozhodnutia, že do 30.06.2016 vystupoval v konaní na strane žalovaného vedľajší účastník) ako aj o trovách odvolacieho konania aj vo vzťahu k pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

11. Odvolanie žalobkyne proti výroku napadnutého uznesenia o trovách konania vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

12. V prejednávanom spore je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pôvodný vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, bol oprávnený do 30.06.2016 vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník mohol v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením mohlo vzniknúť právo na náhradu trov konania.

13. Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 OSP za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znela: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada." Predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania. Súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostali v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala. Oznámenie o vstupe do konania doručil pôvodný vedľajší účastník na strane žalovaného súdu prvej inštancie dňa 22.09.2014 (č.l. 31 spisu).

14. Ustanovenie § 93 ods. 3 OSP (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpil do konania, resp. akým získal procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania boli v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavovalo procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu. Žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňoval konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta OSP v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúmal. Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania bol len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámil súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžadoval len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykonal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 OSP vyplývalo samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

15. Z ustanovenia § 93 ods. 2 OSP vyplývalo, že ako vedľajší účastník sa mohla popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dávalo možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 OSP) považuje aj

zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 OSP bol z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 OSP špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžadovalo splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 OSP, ktorou bola existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník mal oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusel preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dávala priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 OSP. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta OSP, podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník mal (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizovalo možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme mal i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platilo, že vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

16. Nakoľko v prejednávanej spore došlo k zastaveniu konania a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa § 256 ods. 1 CSP v plnom rozsahu žalovanému (okresný súd mu však nárok na náhradu trov konania doplniacim rozhodnutím zo dňa 11.12.2017 nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli), vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

17. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplývala nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Zohľadňujúc skutočnosť, že konanie o zaplatenie 136,61 Eur s príslušenstvom bolo v dôsledku späťvzatie žaloby zastavené, pričom jeho zastavenie procesne zavinila žalobkyňa považoval odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nárok vedľajšieho účastníka na strane žalovanej na náhradu trov konania za dôvodný.

18. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou žalobkyne ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia. Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 14.02.2014 (č. I. 12 spisu). Po tom, čo mu bol doručený návrh, podal dňa 29.03.2016 vedľajší účastník v zastúpení právnym zástupcom vyjadrenie vo veci samej, ktorým reagoval konkrétne na nárok uplatnený žalobkyňou, nešlo o všeobecné podanie (č. I. 97 - 101 spisu). Úkony vedľajšieho účastníka boli v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa sledovala procesná ochrana proti tvrdenému nároku. Možno teda uzavrieť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal v rámci konania úkony nevyhnutné pre úspech vedľajšieho účastníka i žalovaného vo veci, t. j. poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v preskúmvanej veci, nešlo o úkon nadbytočný, opakovaný. Preto sa nemožno stotožniť s úvahami žalobkyne o neúčelnosti trov právneho zastúpenia, nakoľko práve v dôsledku pôvodným vedľajším účastníkom dôvodne vznesenej obrane v prospech žalovaného, došlo zo strany žalobkyne k späťvzatiu žaloby.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania správne, podľa v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania.

20. Odvolací súd preto konštatuje, že prvoinštančným súdom uvádzané argumenty zdôvodňujúce priznanie náhrady trov konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného sú správne, a preto rozhodnutie v napadnutom výroku potvrdil.

21. Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmaval, nakoľko je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobkyňa v odvolaní nenamietala (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnila) správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznaných

trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmal.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, pretože ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v zmysle § 396 ods. 1 CSP, rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní v celom rozsahu neúspešnej žalobkyni nevznikol nárok na náhradu trov konania. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná protistrana, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu nepriznal, pretože mu trovy v odvolacom konaní nevznikli. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na strane žalovaného priznal proti neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Krajský súd na záver považuje za potrebné uviesť, že právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní podľa predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy zostali v zmysle § 470 ods. 1, 2 CSP zachované v tom zmysle, že súd musí dokončiť konanie so všetkými stranami a subjektmi, ktoré sa účastníkom konania stali do 30.06.2016; len z dôvodu zmeny právnej úpravy, spočívajúcej v tom, že Civilný sporový poriadok už inštitút vedľajšieho účastníctva s totožným obsahom, aký vyplýval z § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 neupravuje, nemohlo dôjsť k automatickému zániku vzniknutých nárokov Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v spore. Na úkony tohto subjektu, ktoré boli urobené do 30.06.2016, preto v súlade s § 470 ods. 1, 2 CSP odvolací súd prihliadol, akceptoval jeho vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne a priznal mu aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Aj keď nová úprava v CSP, daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje, a tento už nie je stranou sporu, predmetom odvolacieho konania bol nárok týkajúci sa Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, preto je v súlade s princípom spravodlivosti rozhodovať o jeho nároku, ktorý žalobca rozporoval, za jeho účasti, t.j. za účasti subjektu o nároku ktorého sa rozhoduje. Odvolací súd prejednal a rozhodoval aj o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (vedľajší účastník na strane žalovanej do 30. 06. 2016), aj keď nová úprava v CSP daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje, keď v súlade s Čl. 3, 4 CSP toto je v súlade s princípom spravodlivosti, rozhodnutie musí sledovať rozumné usporiadanie procesných vzťahov. O trovách Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd aplikujúc § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu neúspešný, a preto Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Názor odvolacieho súdu je súladný aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedeným v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/181/2015, v ktorom najvyšší súd pokračoval v konaní s vedľajším účastníkom podľa § 93 ods. 1 OSP.

24. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).